

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Petra Mikeše a soudců Milana Podhrázkého a Jitky Zavřelové v právní věci žalobkyně: **Horský areál Paprsek, s.r.o.**, se sídlem Kladská 171, Staré Město, zast. JUDr. Josefem Sedláčkem, advokátem se sídlem Starobranská 4, Šumperk, proti žalovanému: **Ministerstvo zemědělství**, se sídlem Těšnov 65/17, Praha 1, za účasti: Okrašlovací spolek čelákovický, sídlem náměstí 5. května 2055, Čelákovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 7. 2022, čj. MZE-38758/2022-15111, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 27. 3. 2024, čj. 60 A 62/2022-46,

t a k t o :

Rozsudek Krajského soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci ze dne 27. 3. 2024, čj. 60 A 62/2022-46, **se ruší** a věc **se vrací** tomuto soudu k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud posuzoval, zdali krajský soud postupoval dle § 34 odst. 2 s. ř. s. a neopomenul v řízení o žalobě vyrozumět spolek zabývající se ochranou přírody a krajiny, jako v úvahu přicházející osobu zúčastněnou na řízení.

I. Vymezení věci

[2] Dne 7. 2. 2020 požádal JUDr. D. M., jakožto původní stavebník, u Městského úřadu Šumperk o vydání společného povolení stavby „*Malá vodní nádrž Velké Vrbno – I. Etapa*“ (dále „vodní dílo“) v k. ú. Velké Vrbno, obec Staré Město, a následně dne 25. 2. 2020 o vydání povolení k nakládání s povrchovými vodami spočívající v jejich vzdouvání, popřípadě akumulaci. Městský úřad provedl na místě záměru dne 12. 6. 2020 místní šetření, při němž zjistil, že stavebník zahájil stavbu, provedl hrubé terénní úpravy, shrnul ornici, částečně upravil svahy a vyměnil stávající potrubí v části zatrubněného potoka za nové, aniž si opatřil

stavební povolení. Městský úřad proto zastavil řízení o vydání společného povolení k vodnímu dílu a zahájil řízení o odstranění stavby s žalobkyní jako novým stavebníkem.

[3] Žalobkyně požádala o dodatečné povolení vodního díla. Městský úřad povolil stavbu vodního díla a nakládání s povrchovými vodami rozhodnutím ze dne 26. 10. 2020 (dále „dodatečné povolení“). Usnesením ze dne 5. 11. 2020 pak zastavil řízení o odstranění stavby.

[4] Ministerstvo životního prostředí podalo 19. 3. 2021 podnět (dále „podnět ministerstva“) Krajskému úřadu Olomouckého kraje k zahájení přezkumu dodatečného povolení. Krajský úřad vydal 30. 4. 2021 rozhodnutí čj. KUOK 46594/2021 ve zkráceném přezkumném řízení podle § 98 správního řádu, jímž zrušil dodatečné povolení a věc vrátil městskému úřadu k novému projednání. Žalobkyně podala proti rozhodnutí krajského úřadu odvolání, které žalovaný v záhlaví označeným rozhodnutím zamítl a rozhodnutí krajského úřadu potvrdil.

[5] Žalobkyně brojila proti rozhodnutí žalovaného správní žalobou. Krajský soud v Ostravě – pobočka v Olomouci zkoumal, zdali žalovaný splnil podmínky pro vedení zkráceného přezkumného řízení dle § 98 správního řádu, a dospěl k závěru, že nikoli. Uzavřel, že porušení právního předpisu nebylo zřejmé z obsahu spisu, pročez nebyla splněna hned první podmínka pro vedení zkráceného přezkumného řízení. Kromě toho zjistil, že žalovaný nesplnil ani druhou zákonnou podmínku, neboť neposoudil, zda byla žalobkyně v dobré víře a zda jí zrušením dodatečného povolení nevznikla nepoměrná újma. Krajský soud proto zrušil rozhodnutí žalovaného vydané ve zkráceném přezkumném řízení a věc mu vrátil k dalšímu řízení. Nejvyšší správní soud blíže nerekapituluje právní názor krajského soudu, protože to není zapotřebí s ohledem na důvod zrušení rozsudku.

II. Obsah kasační stížnosti, další vyjádření účastníků a osoby zúčastněné na řízení

[6] Žalovaný (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[7] Stěžovatel považoval napadený rozsudek za nepřezkoumatelný pro nedostatek důvodů. Následně podrobněji věcně polemizoval s důvody, pro které krajský soud shledal jeho rozhodnutí nezákonné. Nejvyšší správní soud neshrnuje kasační stížnost podrobněji, protože to není nutné s ohledem na důvod zrušení rozsudku krajského soudu.

[8] Ani vyjádření žalobkyně a další vyjádření účastníků nebylo třeba rekapitulovat s ohledem na důvod zrušení rozsudku krajského soudu.

[9] Osoba zúčastněná na řízení se přihlásila až do řízení o kasační stížnosti. K výzvě soudu k upřesnění dotčení na svých právech uvedla, že dodatečné povolení se přímo dotklo jejího práva na příznivé životní prostředí, neboť dlouhodobě prováděla monitoring zvláště chráněných druhů rostlin v místě stavby vodního díla. Nejvyšší správní soud s ní následně začal jednat jako s osobou zúčastněnou na řízení a vyrozuměl o přihlášení osoby zúčastněné na řízení účastníky řízení, kteří se k této skutečnosti nijak nevyjádřili. Osoba zúčastněná na řízení následně podala obsáhlé vyjádření, v němž zejména uvedla příklady údajného porušení povinností městského úřadu, např. nezjištění chráněných druhů rostlin a živočichů v místě stavby, neověření souladu rozsahu stavby s dodatečným stavebním povolením, nepřibrání osoby zúčastněné na řízení jako účastníka řízení o dodatečném povolení stavby, opožděné

pokračování

poskytnutí posudků RNDr. M. H. Ze stejných důvodů, jaké uvedl u rekapitulace rozsudku krajského soudu, kasační stížnosti a dalších vyjádření účastníků, ani zde Nejvyšší správní soud neuvádí podrobnou argumentaci osoby zúčastněné na řízení. Osoba zúčastněná na řízení navrhla, aby soud od žalobkyně vyžádal doklad o skutečném rozsahu a umístění vodního díla včetně technických součástí a zařízení staveniště na podkladu katastrální mapy a leteckých snímků. Dále navrhla, aby soud zrušil závazné stanovisko městského úřadu ze dne 4. 6. 2020, čj. MUSP 45284/2020, pro nezákonnost. Konečně požadovala zrušení rozsudku krajského soudu, aby se mohla připojit do řízení před krajským soudem jako osoba zúčastněná na řízení.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[10] Nejvyšší správní soud nejprve zkoumal, zdali krajský soud v řízení o žalobě neopomenul vyrozumět v úvahu přicházející osobu zúčastněnou na řízení (ekologický spolek) dle § 34 odst. 2 věty druhé s. ř. s. Jedná se o vadu řízení, která může mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé (rozsudek NSS ze dne 17. 1. 2014, čj. 5 As 74/2013-48), a soud ji zkoumá z úřední povinnosti, tj. i pokud ji stěžovatel nenamítne (rozsudky NSS ze dne 21. 12. 2005, čj. 1 As 39/2004-75, č. 1479/2008 Sb. NSS, nebo ze dne 2. 5. 2007, čj. 5 As 3/2007-68).

III.a Obecná východiska

[11] Osobami zúčastněnými na řízení jsou podle § 34 odst. 1 s. ř. s. *osoby, které byly přímo dotčeny ve svých právech a povinnostech vydáním napadeného rozhodnutí nebo tím, že rozhodnutí nebylo vydáno, a ty, které mohou být přímo dotčeny jeho zrušením nebo vydáním podle návrhu výroku rozhodnutí soudu, nejsou-li účastníky a výslovně oznámily, že budou v řízení práva osob zúčastněných na řízení uplatňovat*. Práva osoby zúčastněné na řízení tedy může uplatňovat ten, kdo byl přímo dotčen na svých veřejných subjektivních právech či povinnostech (materiální podmínka, viz rozsudek NSS ze dne 29. 8. 2013, čj. 8 As 136/2012-62, bod 17) a současně soudu výslovně oznámil, že bude v řízení uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení (formální podmínka, viz rozsudek NSS ze dne 17. 12. 2010, čj. 7 As 70/2009-190, č. 2341/2011 Sb. NSS). Osoba zúčastněná na řízení má právo přihlásit se do soudního řízení i v jeho kasační fázi, neboť § 34 s. ř. s. neváže toto právo na určitou část řízení, ani jej neomezuje lhůtou (rozsudek NSS ze dne 18. 12. 2007, čj. 8 As 8/2007-90).

[12] Dle § 34 odst. 2 věty první s. ř. s. *je návrhovatel povinen v návrhu označit osoby, které přicházejí v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, jsou-li mu známy*. Správní soud však odpovídá za správné stanovení okruhu osob, které splňují materiální podmínku uvedenou v § 34 odst. 1 s. ř. s. (rozsudek NSS ze dne 13. 2. 2013, čj. 1 As 149/2012-153, bod 18). Podle § 34 odst. 2 věty druhé s. ř. s. *předseda senátu takové osoby vyrozumí o probíhajícím řízení a vyzve je, aby ve lhůtě, kterou jim k tomu současně stanoví, oznámily, zda v řízení budou uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení*. Soud vyrozumí potenciální osoby zúčastněné na řízení adresně dle § 42 odst. 1 s. ř. s., nebo výjimečně za podmínek upravených § 42 odst. 4 s. ř. s. veřejnou vyhláškou (rozsudek NSS ze dne 17. 6. 2020, čj. 8 As 34/2019-46, bod 16). Nevrozumí-li soud osoby přicházející v úvahu jako osoby zúčastněné na řízení, ačkoli mu jejich existence musí být zřejmá (ze správního rozhodnutí, správního spisu nebo i z povahy věci), jedná se o tzv. jinou vadu řízení, která je důvodem pro zrušení napadeného soudního

rozhodnutí dle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. (rozsudek NSS ze dne 10. 9. 2021, čj. 10 As 31/2021-142, bod 24, a rozhodnutí tam uvedená).

[13] Povahou věci se rozumí individuální okolnosti případu, které svědčí o přímém dotčení určitého veřejného subjektivního práva. Přichází-li v úvahu dotčení práva náležejícího osobám, které nelze jednotlivě určit, soud je vyrozumí o probíhajícím řízení a vyzve je k uplatnění práv prostřednictvím vyvěšení výzvy na své úřední desce dle § 42 odst. 4 s. ř. s. (rozsudek NSS ze dne 25. 2. 2021, čj. 9 As 163/2019-74, bod 66). Jinak se vystavuje nebezpečí, že některou z osob zúčastněných na řízení opomene.

[14] Osobami zúčastněnými na řízení mohou být i spolky, jejichž účelem je podle stanov ochrana přírody a krajiny (ekologické spolky). Mohou hájit právo na příznivé životní prostředí svých členů, mají-li místní a věcný vztah k lokalitě (nález Ústavního soudu ze dne 30. 5. 2014, sp. zn. I. ÚS 59/14, bod 26). Přestože se uvedený nález Ústavního soudu zabýval řízením o návrhu na zrušení opatření obecné povahy, judikatura Nejvyššího správního soudu závěry v něm obsažené následně aplikovala i na posuzování aktivní legitimace ekologických spolků při podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 s. ř. s. (rozsudky NSS ze dne 25. 6. 2015, čj. 1 As 13/2015-295, bod 82; nebo ze dne 31. 1. 2019, čj. 2 As 250/2018-68, bod 21). Přístup ekologických spolků k soudní ochraně však není neomezený. Spolek musí předně tvrdit, že byl rozhodnutím správního orgánu dotčen na svých subjektivních právech, např. na právu na příznivé životní prostředí. Přímé dotčení na právu v důsledku správního rozhodnutí musí být myslitelné (rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2020, čj. 6 As 104/2019-70, č. 4038/2020 Sb. NSS, bod 19). Pro posouzení dotčení na právu je podstatným kritériem vztah spolku k lokalitě, ve které je uskutečňován daný záměr (místní vztah), jakož i to, zda daný záměr může mít dopad na cíle, na něž se spolek zaměřuje (věcný vztah). Ačkoli nelze vyloučit založení ekologického spolku *ad hoc*, z hlediska posouzení zákonné podmínky zkrácení na právech bude věrohodnější místní zavedenost, tedy již delší časové působení spolku v dané lokalitě (viz výše citovaný nález Ústavního soudu, body 25 a 26). Důraz na místní zavedenost spolku se však může lišit podle toho, jak široké dopady jsou s přijetím daného záměru spojeny, nebo i podle významu chráněných přírodních, krajinných či jiných hodnot (rozsudek NSS ze dne 23. 5. 2018, čj. 10 As 336/2017-46, bod 23). Judikatura připustila i takové situace, ve kterých by spolek mohl být dotčen na svých hmotných právech, i pokud by působil obvykle na jiném místě, než je objekt, jehož ochrany se domáhá, a to v případě objektu s určitým stupněm celostátní ochrany [např. národního parku (rozsudek NSS ze dne 16. 11. 2016, čj. 1 As 182/2016-28), nebo v případě provozu elektrárny přesahující svým dopadem hranice kraje (rozsudek NSS ze dne 6. 1. 2016, čj. 3 As 13/2015-200)]. Věcný vztah ekologického spolku k předmětu řízení shledal Nejvyšší správní soud např. v územním rozhodnutí, v němž byl posuzován soulad stavebního záměru s regulativem územního plánování zajišťujícím ochranu přírodního a krajinného charakteru pozemku (rozsudek NSS ze dne 4. 5. 2023, čj. 7 As 45/2023-28, bod 17); při změně integrovaného povolení k provozu elektrárny (rozsudek NSS ze dne 25. 6. 2015, čj. 1 As 13/2015-295, bod 82); nebo v případě povolení stavby mající dopad na přírodu a krajinu (rozsudek NSS ze dne 27. 4. 2023, čj. 1 As 21/2023-84, bod 33).

[15] Nejvyšší správní soud si je vědom, že výše uvedená judikatura se týká aktivní procesní legitimace ekologického spolku k podání správní žaloby dle § 65 odst. 1 s. ř. s., avšak závěry ohledně dotčení hmotněprávní sféry případného žalobce lze použít i při posuzování přímého

pokračování

dotčení na právu osoby zúčastněné na řízení dle § 34 odst. 1 s. ř. s. V obou případech jde totiž o posuzování stejné zákonné podmínky přímého dotčení na právech.

[16] Nejvyšší správní soud shrnuje, že soud při zjišťování okruhu osob zúčastněných na řízení vychází předně ze správního rozhodnutí a obsahu správního spisu. Osoby takto zjištěné budou zpravidla ztotožnitelné a soud jim dle § 42 odst. 1 s. ř. s. přímo doručí vyrozumění o probíhajícím řízení a výzvu k uplatnění práv ve smyslu § 34 odst. 2 věty druhé s. ř. s. Soud se však musí zabývat také tím, zdali na základě povahy přezkoumávaného správního rozhodnutí nepřipadá v úvahu přímé dotčení na právech osob, které nelze dopředu jednotlivě určit. To je typické například v případě přezkumu opatření obecné povahy, protože se týká obecně vymezeného okruhu adresátů, a proto přichází v úvahu neurčité množství osob zúčastněných na řízení (rozsudky NSS ze dne 30. 10. 2014, čj. 10 As 51/2014-179, body 25 a 26; nebo ze dne 14. 5. 2018, čj. 8 As 256/2017-38, bod 18). Může jít ale i o individuální správní akty, pokud se dotýkají práva na příznivé životní prostředí. Toto právo totiž může svědčit širokému okruhu osob, obvykle reprezentovaných ekologickými spolky, které ve správním řízení nemusely ze zákonných nebo i faktických důvodů vystupovat. Dospěje-li soud k závěru, že takové dotčení na právu je z povahy věci myslitelné, pak pokud chce předejít tomu, že pomine některou v úvahu přicházející osobu zúčastněnou na řízení, nezbyvá mu než doručit vyrozumění o probíhajícím řízení a výzvu k uplatnění práv prostřednictvím vyvěšení na úřední desce dle § 42 odst. 4 s. ř. s. Takové osoby totiž zpravidla nebude možné jednotlivě určit. Nebude-li soud takto postupovat, může se stát, že opomene vyrozumět jako možnou osobu zúčastněnou na řízení například i ekologický spolek, kterému toto postavení bude náležet, tj. bude mít místní a věcný vztah k předmětu správního řízení.

III.b Aplikace obecných východisek na stávající věc

[17] Žalobkyně neoznačila v žalobě žádnou osobu zúčastněnou na řízení. Krajský soud vyrozuměl čtyři osoby, uvedené v rozdělovníku žalobou napadeného rozhodnutí, o možnosti uplatnit práva osoby zúčastněné na řízení. Osoba zúčastněná na řízení (Okrašlovací spolek čelákovický) mezi nimi nebyla. Z odůvodnění správního rozhodnutí nebylo možné usuzovat na existenci v rozdělovníku neuvedené osoby zúčastněné na řízení. Další osoba zúčastněná na řízení nebyla na první pohled patrná ani ze správního spisu. I za této situace se však měl krajský soud ještě zabývat tím, zdali existence osoby zúčastněné na řízení nevyplývala z povahy věci.

[18] V řízení o žalobě šlo o přezkum rozhodnutí o zrušení dodatečného povolení vodního díla, jež bylo dle projektové dokumentace umístěno na hranici lesa, v krajině nacházející se v k. ú. Velké Vrbno. Městský úřad ve stavebním řízení proto i sám posuzoval, zdali stavební záměr nezasáhl do míst, kde se vyskytovaly zvláště chráněné druhy rostlin ve smyslu zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny. Za tímto účelem si obstaral dvě vyjádření krajského úřadu, odboru životního prostředí a zemědělství. Městský úřad sice dospěl k závěru, že stavební záměr nezasáhl do zvláště chráněných druhů rostlin, neboť se nacházely mimo oblast skrývky. To však nic nemění na tom, že stavební záměr nepochybně mohl myslitelně zasáhnout do zvláště chráněných druhů rostlin, které se dle místního šetření založené ve spisu nacházely v bezprostřední blízkosti stavby. Nelze přehlédnout ani skutečnost, že dodatečné povolení umožňovalo nakládání s povrchovými vodami, které

představují složku životního prostředí chráněnou zákonem č. 254/2001 Sb., o vodách. Jednalo se tedy o stavební záměr, který mohl mít dopad na ochranu zvláště chráněných druhů rostlin vyskytujících se v jeho okolí a na ochranu povrchových vod. Z povahy věci proto nešlo vyloučit přímé dotčení na právu na příznivé životní prostředí. Správní spis navíc obsahoval indicie o existenci ekologického spolku, který podal Ministerstvu životního prostředí podnět k prošetření zákonnosti dodatečného povolení. Krajský soud měl za této situace vyrozumět kromě osob, které vyzval adresně, také další potenciální osoby zúčastněné na řízení o probíhajícím soudním řízení a vyzvat je k uplatnění práv prostřednictvím vyvěšení výzvy na úřední desce soudu, což však neučinil.

[19] Tato vada v postupu krajského soudu by neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, pokud by objektivně neexistovaly žádné potenciální osoby zúčastněné na řízení. Tak tomu ale v nyní projednávané věci nebylo. Jak bylo uvedeno v bodu [9], v rámci řízení o kasační stížnosti sdělil soudu Okrašlovací spolek čelákovický, že chce uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, čímž splnil formální podmínku osoby zúčastněné na řízení. Nejvyšší správní soud se proto zabýval tím, zda tento spolek naplňuje i materiální podmínku. Pouze v takovém případě by totiž bylo možné uzavřít, že opomenutí krajského soudu popsané v předchozím bodě mohlo mít vliv na zákonnost napadeného rozsudku, a proto je třeba jej zrušit (§ 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s.).

[20] Ze spolkového rejstříku vyplývá, že Okrašlovací spolek čelákovický sídlí v Čelákovicih a jeho hlavním účelem je ochrana přírody a krajiny a ochrana životního prostředí. Místní vztah spolku k předmětu řízení není vyloučen kvůli tomu, že sídlí mimo lokalitu stavebního záměru. Spolek totiž v okolí stavby dlouhodobě vykonává svou činnost. Z přihlášení spolku do řízení o kasační stížnosti plyne, že toto dlouhodobé působení v místě stavebního záměru spočívá v monitoringu zvláště chráněných druhů rostlin a přispívání do Nálezové databáze ochrany přírody, která shromažďuje a zveřejňuje data o výskytu druhů rostlin a živočichů na území ČR. Spolek má k předmětu dodatečného povolení také věcný vztah. Zaměřuje se na péči o zvláště chráněné druhy rostlin, do níž mohla stavba vodního díla zasáhnout, jak soud vysvětlil výše. Z vyjádření spolku ke kasační stížnosti se navíc podává, že spolek již od roku 2019 opakovaně upozorňuje správní orgány na údajné porušování právních předpisů v souvislosti se stavbou vodního díla. Zejména poukazuje na zasažení zvláště chráněných druhů rostlin při stavbě vodního díla. Tato tvrzení spolku o jeho místním a věcném vztahu k předmětu stavebního řízení nikdo z účastníků nezpochybnil. Spolek tedy měl prokazatelný místní a věcný vztah k předmětu stavebního řízení, protože byl přímo dotčen na právu na příznivé životní prostředí vydáním dodatečného povolení (materiální podmínka).

[21] Na přímém dotčení práva na příznivé životní prostředí Okrašlovacího spolku čelákovického nic nemění skutečnost, že krajský soud přezkoumával rozhodnutí vydané ve zkráceném přezkumném řízení a nikoli přímo dodatečné povolení. Předmětem přezkumného řízení bylo dodatečné povolení a krajský soud posuzoval, zdali jej stěžovatel mohl zrušit kvůli porušení právního předpisu, tj. zabýval se nedostatky dodatečného povolení, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání. Výsledek přezkumného řízení tak měl bezprostřední dopad na to, zda bude nebo nebude vodní dílo dodatečně povolené.

[22] Nejvyšší správní soud uzavírá, že krajský soud opomenul v úvahu přicházející osobu zúčastněnou na řízení, konkrétně Okrašlovací spolek čelákovický, čímž se dopustil jiné vady

pokračování

řízení ve smyslu § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s., která mohla mít za následek nezákonné rozhodnutí ve věci. Okrašlovací spolek čelákovický se nemohl seznámit s podanou žalobou, reagovat na ni a svou argumentací či důkazními návrhy případně ovlivnit rozhodnutí krajského soudu, resp. jeho závazný právní názor (rozsudek NSS ze dne 5. 5. 2022, čj. 8 As 54/2020-45, bod 10). Nejvyšší správní soud proto rozsudek krajského soudu zrušil, aniž se zabýval kasačními námitkami týkajícími se věci samé.

[23] Nejvyšší správní soud nevyhověl návrhu osoby zúčastněné na řízení a nevyžádal si doklad o skutečném rozsahu a umístění vodního díla, neboť se věcně nezabýval kasačními námitkami stěžovatele. Návrh osoby zúčastněné na řízení na zrušení závazného stanoviska městského úřadu ze dne 4. 6. 2020, čj. MUSP 45284/2020, není přípustný. Osoba zúčastněná na řízení má podle § 34 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. právo předložit v řízení o kasační stížnosti písemné vyjádření. Nemůže se jím však domáhat projednání vlastních námitek proti napadenému rozsudku nad rámec námitek uplatněných stěžovatelem v kasační stížnosti (rozsudek NSS ze dne 23. 10. 2003, čj. 2 As 11/2003-164, č. 232/2004 Sb. NSS). Nemluvě o tom, že správní soud nemůže takovému návrhu vyhovět, protože nemá pravomoc zrušit závazné stanovisko, může pouze přezkoumat jeho zákonnost podle § 75 odst. 2 věty druhé s. ř. s. (rozsudek NSS ze dne 29. 6. 2007, čj. 4 As 37/2005-83, č. 1324/2007 Sb. NSS).

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Nejvyšší správní soud shledal kasační stížnosti důvodnou, byť z jiných důvodů, než které uváděl stěžovatel, proto zrušil rozsudek krajského soudu a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1. s. ř. s.). V něm bude krajský soud postupovat podle závazného právního názoru Nejvyššího správního soudu (§ 110 odst. 4 s. ř. s.).

[25] Krajský soud rozhodne v novém rozhodnutí rovněž o nákladech řízení o této kasační stížnosti (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 30. dubna 2025

Petr Mikeš
předseda senátu